

Ingrid en Sabine.



JEUGDBESCHERMER INGRID HEITINK START OUDER-KINDGEZINSHUIS

Een (andere) manier van leven

IN EEN GROTE VERBOUWDE BOERDERIJ OP HET DRENTSE PLATTELAND BIEDT INGRID HEITINK (54) ONDERDAK EN ONDERSTEUNING AAN OUDERS MÉT HUN KIND OF KINDEREN. In de ene helft van het pand is plek voor drie gezinnen, in de andere helft woont Ingrid met haar familie. Tussen de beide woningen is een doorgang die meestal open staat.

“**E**erlijk is eerlijk”, zegt Sabine (34), ik ben niet zo van het platteland. Ik ben meer een stadsmens. Dus ik moest wel wennen hier, in de middle of nowhere. Maar ik merk dat het me goed doet, dat er zo weinig prikkels zijn, geen aanloop. Dat is rustgevend, het helpt me, de kinderen te bieden wat ze nodig hebben.”

Sabine is een van de eerste bewoonsters van Larimar, het ouder-kindgezinshuis dat Ingrid Heitink begin dit jaar is gestart. Na veertien jaar gewerkt te hebben als jeugdbeschermer bij William Schrikker, vond ze het tijd voor een nieuwe stap, ze nam ontslag en begon voor zichzelf. “Mijn moeder is opgegroeid in een weeshuis. Haar geschiedenis is ook van invloed op mijn jeugd. Daardoor wilde ik al jong, het liefst bij de kindbescherming gaan werken, of bij de politie. Het werd, na een omweg, uiteindelijk William Schrikker. “Alles kwam daar samen voor mij en ik heb er met veel

plezier gewerkt”. Bovendien zijn de banden niet helemaal losgesneden, het ouder-kindgezinshuis werkt intensief samen met William Schrikker Gezinsvormen (WSGV).

Voor Sabine is jeugdzorg een gegeven waar zij al bijna haar leven lang mee van doen heeft. “Mijn vader is overleden toen ik vijf jaar oud was. Vervolgens wat het heel onveilig thuis. Mede door de mannen die over de vloer kwamen, en omdat mijn moeder mij niet hiertegen heeft beschermd. Op mijn twaalfde ben ik verslaafd geraakt aan drugs. Op mijn dertiende werd ik uithuisgeplaatst. Ik heb in veel verschillende groepen gewoond en ook gesloten gezeten.

Sinds haar achttiende staat Sabine op eigen benen. Inmiddels is ze zelf moeder van vier kinderen die ze door haar drugsverslaving op een gegeven moment allemaal kwijt was. Vorig jaar is ze opgenomen, volle-





dig afgekickt met een intensieve behandeling, en nu woont ze samen met haar twee jongste kinderen van 7 en 10 bij Ingrid. De twee oudsten, van 12 en 13 jaar, verblijven nog in een gezinshuis. Er zijn regelmatig afspraken om elkaar te ontmoeten en de oudste twee logeren ook geregeld bij Sabine. Ingrid en Sabine zijn in de zomervakantie samen met de kinderen wezen kamperen.

Ingrid: “Dat was de eerste échte vakantie voor Sabine en haar kinderen ooit en ook dit draagt bij aan het herstel van vertrouwen in elkaar en de toekomst. Het is de bedoeling dat Sabine na het traject bij Larimar, weer zelfstandig gaat wonen met de jongste twee kinderen en dat er ook wordt gekeken naar een uitgebreidere rol voor haar in het leven van de oudste twee kinderen.”

Naast een gezamenlijke woonkamer en keuken, beschikt ouder-kindhuis Larimar over drie zit/slaapkamers, twee badkamers én een logeerkamer. Behalve Sabine en haar kinderen, woonden er in het voorjaar nog twee moeders met hun (jonge)

kind. Zij zijn inmiddels beiden weer met hun kind terug naar hun thuissituatie. Sinds augustus woont er een nieuw gezin in Larimar en in het najaar volgt nog een gezin. “Ik word regelmatig gebeld voor crisisopvang, maar dat is niet passend bij ons”, zegt Ingrid, “Het is belangrijk dat we zorgvuldig kijken naar een nieuw gezin en of het past. We wonen uiteindelijk heel dicht bij elkaar en doen veel samen hierin.”

Het liefst wil Ingrid voor langere tijd hulp bieden als er perspectief is. Het doel: het kind, of de kinderen, bij de ouders houden.

Daarvoor is Ingrid 24/7 paraat. “Geen probleem. Dit is hoe ik leef. Voor een boer is dat toch ook normaal. Dat vindt niemand gek. Voor mij is dit perfect. Ik ben eigen baas en op deze manier kan ik werkelijk iets betekenen voor kinderen. Ik krijg praktische ondersteuning vanuit mijn eigen netwerk en ik kan een beroep doen op een (voor de gezinnen bekende) ZZP-er wanneer ik zelf echt niet aanwezig kan zijn.” Daarnaast is er samenwerking met de gedragswetenschapper van WSGV die wekelijks op bezoek komt en werkt Ingrid samen met oud-collega Cyril die in deze zelfde periode ouder-kindhuis de Kangoeroe in Koekange heeft opgericht.

De gezinnen die bij Larimar komen wonen hebben vaak veel meegemaakt. Het is belangrijk om de tijd te nemen om in een veilige (kleinschalige) omgeving in het ouderschap te groeien. De veiligheid en ontwikkeling van het kind staan hierin centraal. Wanneer de ouder (nog) niet helemaal zelf de zorg op zich kan nemen, kan Ingrid hierin ook praktisch ondersteunen en de zorg (deels en tijdelijk) overnemen. Ook wordt het plaatselijke kinderdagverblijf betrokken zodat er tijd en energie komt voor andere belangrijke dingen die je als ouder moet doen.

Dagelijks leven

Elke ochtend hebben Ingrid en Sabine overleg. Ze bespreken dan de dagelijkse dingen die geregeld moeten worden, de dingen die goed gaan en ook dingen die niet goed voelen, die bijvoorbeeld stress geven. “Er komt veel op je af als je weer zelf voor je kinderen gaat zorgen. Planning, structuur en balans zijn belangrijk hierin. Zo kunnen we samen zorgen dat je als ouder weer in je kracht komt en de regie hebt”, zegt Ingrid.

Tijdens de uitvoering van haar baan als jeugdzorgwerker, constateerde Ingrid dat er in haar ogen te weinig werd toegewerkt naar terugkeer naar huis. “Dat is ook lastig te realiseren, maar met bewustwording en een duidelijk plan, andere ondersteuning, in een beschermde omgeving zoals hier, kan het misschien wel. Ik heb hier heel veel zicht op een gezin. Een moeder met een jong kind, coach ik wanneer nodig dag en nacht. En als het haar niet lukt, neem ik de zorg over. Ook 's nachts. Een ouder moet wel profiteren van de hulp en zelf motivatie ontwikkelen. Als er geen zicht op komt, dat ze de zorg zelf kan gaan dragen, meld ik dat ook bij de gezinsvoogd/casemanager van de gemeente. Soms houdt het dan helaas toch op.

Bij drugsgebruik of agressie stopt de plaatsing van de ouder per direct. Om te voorkomen dat voor het kind dan een periode aanbreekt van nieuwe en vaak ook meerdere plaatsingen, kan het kind hier blijven tot we met elkaar hebben kunnen bespreken of terugkeer van de ouder mogelijk is en onder welke voorwaarden. Soms is dat niet haalbaar en zal vanuit deze situatie



Ingrid:

'Het doel: het kind bij de ouders houden'

gezocht worden naar een perspectief biedende woonplek voor het kind.

Wat Sabine betreft gaat dat bij haar niet gebeuren. Haar grootste wens: “Uiteindelijk weer zelfstandig wonen, met misschien een baan in de zorg en een voorbeeld zijn voor de kinderen. Mijn doel is vooral dat zij goed terecht komen!”

LARIMAR GEZINSHUIS

Larimar is een kleinschalige woonplek in Dalerveen (Drenthe) voor maximaal 3 ouders met hun kind. De gezinnen hebben elk een ruime eigen kamer met wasgelegenheid en maken gezamenlijk gebruik van een ruime woonkamer/keuken, twee badkamers en een tuin.

De ondersteuning is op maat en heel dichtbij. Indien noodzakelijk worden rollen overgenomen zodat de gezinnen kunnen wennen en leren.